

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài *Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Hai, ngày 29/08/2022*

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 991

“PHẢI TẠO RA ĐƯỢC TƯỢNG PHẬT KHÔNG PHẢI TƯỢNG NGƯỜI”

Ngày nay, khi tạo tượng chúng ta không tạo ra được tượng Phật mà chỉ tạo ra được tượng người. Tượng Phật phải có 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp khiến cho người nhìn vào tượng Phật sẽ sinh khởi tâm ngưỡng mộ. Ngày nay, người tạo ra tượng Phật đầy “*danh vọng lợi dưỡng*” nên bức tượng cũng bị ảnh hưởng bởi tâm thái của người tạo.

Trong bộ “*Kinh Độ Lượng Tạo Tượng*” Phật đã nói ra cách thức để tạo tượng Phật. “*Độ lượng*” là chuẩn mực. Ngày nay, tượng Phật ở các nước như Việt Nam, Mỹ, Hàn Quốc, Nhật Bản được tạo ra giống với người quốc gia đó. Phật là “*chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi*” nên tượng Phật không thể có sự khác biệt như vậy.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta tạo tượng Phật thì tượng Phật phải giống tượng Phật chứ đừng giống tượng người. Chúng ta học Phật phải có tư cách hành vi giống như Phật*”. Hiện tại, hành vi của chúng ta chưa giống với hành vi của Phật thì chúng ta cố gắng học theo các Ngài. Nếu hành vi của chúng ta giống với hành vi của Phật thì mọi người sẽ sinh tâm ngưỡng mộ và họ sẽ tìm đến học Phật.

Hòa Thượng nói: “*Tất cả hình tượng của chư Phật Bồ Tát đều là biểu pháp cho người. Nếu hình tượng đó không giống Phật Bồ Tát thì hình tượng đó khó làm người sinh tâm ngưỡng mộ, kính phục. Nếu chúng ta phát tâm học Phật thì chúng ta phải phát tâm làm giống như Phật. Nếu chúng ta chỉ mượn hình thái của người học Phật, học đạo đức Thánh Hiền để truy cầu danh vọng lợi dưỡng thì chúng ta là đồ chúng của Ma, chúng ta xen lẫn vào đồ chúng của Phật để phá hoại Phật*”.

Hàng ngày, chúng ta khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật làm người ngưỡng mộ, sinh tâm cung kính thì chúng ta đã tạo ra được công đức, phước báu. Chúng ta làm người ngưỡng mộ, cung kính thì Quý Thần, Thiên Nhân cũng sinh tâm ngưỡng mộ. Ngài Đạo Tuyên Luật Sư giữ gìn giới luật rất tinh nghiêm nên Trời, Người đều kính ngưỡng. Hàng

ngày, Ngài được Thiên Nhân mang cơm đến cúng dường. Nếu khởi tâm động niệm của chúng ta đạt đến mức độ nhất định của “*chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi*” thì Trời, Người đều sẽ cung kính.

Ngài Đạo Tuyên Luật Sư thấy một vị Hòa Thượng dường như không giữ giới tinh nghiêm, Ngài muốn vị Hòa Thượng này nhìn thấy Thiên Nhân đến cúng dường mình để vị này sinh tâm ngưỡng mộ, thấy được lợi ích của việc tinh chuyên giới Luật mà làm theo. Một hôm, vị Hoà Thượng đó đến thăm Ngài Đạo Tuyên Luật Sư nhưng Ngài đợi mãi không thấy Thiên Nhân đến cúng dường. Ngày hôm sau, vị Thiên Nhân đó nói hôm qua có một vị Đại Bồ Tát đến đây nên Thiên Thần, Hộ pháp đứng rất nhiều ở núi làm vị Thiên Nhân này không thể xuống được. Vị Hòa Thượng kia tuy hành vi bề ngoài có vẻ chưa tinh nghiêm nhưng tâm lượng của vị đó đã rộng đến tận hư không khắp pháp giới nên vị đó là Đại Bồ Tát. Hành vi của chúng ta chuẩn mực thì dù chúng ta ở trong núi sâu thì chúng ta cũng có thể tạo ra công đức vì chúng ta làm cho Quý Thần cung kính, phát tâm học tập. Việc chúng ta phát tâm làm ra hình tượng để người khác học tập là vô cùng quan trọng. Đó là tâm của Bồ Tát.

Nhiều người tu hành nhưng họ chỉ nghĩ đến bản thân không nghĩ đến chúng sanh ở các tầng không gian khác. Có rất nhiều tầng không gian khác nhau, chúng sanh hữu hình thì rất ít nhưng chúng sanh vô hình thì nhiều vô số kể. Hàng ngày, khởi tâm động niệm, hành vi của chúng ta vì người mà lo nghĩ thì Quý Thần cung kính. Nếu chúng ta chảnh mắng, lời là, lãng phí của công thì Quý Thần xem thường, oan gia trái chủ xem thường vậy thì chúng ta sẽ gặp họa. Người có nhiều phước thì chúng ta sẽ ít đi chướng ngại. Người xưa nói: “**Đức trọng, Quý Thần kính**”. Người có đức thì Quý Thần khiếp sợ vậy nên họ không đến quấy rối mà họ đến để cúng dường, để làm hộ pháp. Hòa Thượng nói: “**Đạo tràng tu hành thanh tịnh mà không có cơm ăn thì thần Hộ Pháp sẽ bị bắt nhốt vì để người tu hành chân chính bị đói**”. Đây là sự thật!

Một số người sẽ cảm nhận được điều này, một số việc chúng ta chỉ cần khởi ý muốn làm thì việc đó sẽ được diễn ra tốt đẹp. Chúng ta sẽ dần dần tự thể hội, một số người sẽ cho rằng đây là những việc huyền hoặc, không tưởng. Chúng ta chưa đạt tới cảnh giới đó thì chúng ta chưa thể có tâm cảnh này. Những buổi “*Lễ Tri ân Cha Mẹ*” đều được diễn ra rất trang trọng, chi phí tổ chức lớn. Chúng ta tổ chức thành công mỹ mãn nhưng chúng ta không phải vận động người đóng góp. Khi chúng ta khởi tâm động niệm vì chúng sanh tận hư không khắp pháp giới thì Quý Thần khiếp sợ, Thiên Thần phát tâm đến làm hộ pháp cho chúng ta.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta tu hành mà Quý Thần xem thường thì chắc chắn chúng ta sẽ gặp chướng ngại trùng trùng*”.

Trong “*Đệ Tử Quy*” dạy chúng ta: “*Cầm vật rỗng như vật đầy. Vào phòng trống như có người*”. Chúng ta cầm vật rỗng cũng trân trọng như chúng ta cầm vật đầy. Chúng ta vào phòng trống cũng phải cẩn trọng như vào trong hội trường đông người. Nếu hành vi của chúng ta khi ở chỗ đông người thì như Thánh Hiền, ở trong phòng trống thì như phạm phu vậy thì chúng ta sai rồi! Chúng ta gặp chướng ngại, khó khăn trùng trùng là do chúng ta chỉ có hình tướng của người học Phật, trong nội tâm chúng ta thân vẫn sát, đao, dâm; ý thì tham sân si, miệng thì nói dối, nói lưỡi đôi chiều, nói lời hung ác, nói lời thêu dệt.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta tự tác, tự thọ*”. Người xưa đã nói: “*Chỉ thành cảm thông*”. Các Tổ Sư Đại Đức tu hành trong núi sâu, nơi “*thâm sơn cùng cốc*” nhưng mọi người vẫn đến để chiêm ngưỡng, lễ bái, cầu học. Người xưa nói: “*Trong tất cả các mùi hương chỉ có mùi hương của đức hạnh có thể bay ngược gió và bay khắp muôn phương*”. Người có đức hạnh thì sẽ làm người quy ngưỡng, Thiên Nhân kính trọng, Quý Thần khiếp sợ.

Khi Lão cư sĩ Trần Quang Biệt vãng sanh, oan gia trái chủ chỉ đứng bên ngoài nhìn mà không cản trở. Sau khi Lão cư sĩ vãng sanh, các oan gia trái chủ của ông rất ngưỡng mộ nên họ đến xin được quy y, xin được nghe pháp. Hàng ngày, ở giảng đường có giảng pháp nhưng giảng đường rất đông người, từ trường của đại chúng quá mạnh nên họ không vào nghe pháp được. Từ đó, hàng ngày, tầng 2 mở pháp để chúng sanh tầng không gian khác vào nghe. Hàng ngày, chúng ta không cần làm việc gì lớn lao, chúng ta trồng rau, quét nhà, chỉnh trang môi trường thì Quý Thần đều nhìn thấy. Họ nhìn thấy chúng ta quét nhà có tâm, tương quét nhà rất phi thường thì họ cũng đã sinh tâm ngưỡng mộ.

Người xưa nói: “*Quân tử vui làm quân tử. Tiểu nhân oan uổng cũng phải làm tiểu nhân*”. Quân tử hay Tiểu nhân là từ ở nội tâm biểu hiện ra bên ngoài bằng hành vi. Người vì người khác lo nghĩ và người vì mình lo nghĩ có phong thái rất khác. Chúng ta không thể giấu được chúng sanh phạm tình, chưa nói đến Quý Thần, Thiên Thần và càng không thể giấu được Phật A Di Đà.

Tượng Phật là biểu pháp cho chúng sanh. Chúng ta là người học Phật, cách đối nhân xử thế tiếp vật của chúng ta cũng là hình tượng để người khác nhìn theo. Chúng ta phải làm ra biểu pháp để mọi người nhìn thấy. Nhiều người học Phật làm cho mọi người cảm thấy mất niềm tin đối với Phật, đối với người học Phật vậy thì chúng ta đã bị tổn phước. Chúng ta không hiểu vì sao chúng ta tu hành tinh tấn, tích cực cúng dường nhưng tai ương, khổ nạn

luôn đến nhưng tất cả đều do chính chúng ta. Hàng ngày, khởi tâm động niệm của chúng ta đã kết thành nhân quả.

Tôi rất kính trọng và ngưỡng mộ một vị Thầy giáo hơn 80 tuổi, Thầy luôn mặc rất nghiêm túc, lịch sự. Thầy không bao giờ mặc quần cộc đi ra ra ngoài. Khi Thầy còn đi dạy thì Thầy không bao giờ ngồi ăn ở quán. Hành vi của một người Thầy giáo như vậy đã đáng được Trời Người cung kính. Hàng ngày, hành vi của chúng ta phải là là biểu pháp cho chúng sanh tầng không gian khác.

Hòa Thượng nói: ***“Tượng Phật quan trọng nhất là phải làm được biểu pháp. Tượng Phật phải biểu lộ được tướng hảo của Phật gồm 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp. “Tướng hảo” là quả báo. Đó chính là Phật dạy người sau nhìn thấy quả báo này thì phải biết tu nhân. Chúng ta tu thiện nhân nào thì sẽ được quả báo như thế!”***. Chúng ta đến cúng dường Phật, chúng ta phải hiểu hình tướng của Phật là để dạy chúng ta biểu pháp này. Chúng ta phải điều chỉnh khởi tâm động niệm, hành vi để chúng ta làm ra được biểu pháp của Phật. Tất cả những người làm trong những ngành nghề khác nhau đều có thể làm ra được hành vi của Bồ Tát. Chúng ta làm người quản lý thì chúng ta là một người quản lý Bồ Tát. Chúng ta làm công nhân thì chúng ta phải làm một người công nhân Bồ Tát.

Tôi xem một video ngắn nói về một người lái xe Grab ngồi dài người ra che cho yên xe để khách lên ngồi không bị nóng. Một người lái xe Grab cũng có tâm của Bồ Tát. Nhiều người cho rằng thân phận mình thấp hèn, mình chỉ là người đạp xích lô, đẩy xe ba gác thì không cần làm ra biểu pháp nhưng ngay người lao công cũng có thể làm ra biểu pháp cho mọi người.

Hôm trước, tôi nhìn thấy một người lao công quét vun rác vào các ô trống cỏ. Họ cho rằng họ chỉ cần quét sạch đường còn các ô cỏ đó không liên quan đến họ. Chúng ta tưởng rằng chúng ta qua mặt được người quản lý nhưng có Trời biết, Đất biết và chúng ta biết chúng ta đã làm sai bốn phần. Nếu người khác hay con cái nhìn thấy hành vi của họ thì họ sẽ càng gây họa. Họ có một công việc có thể tạo ra phước báu rất lớn đó là làm cho môi trường sạch đẹp nhưng họ lại làm tiêu hao phước của mình.

Hòa Thượng nói: ***“Việc cúng dường tượng Phật có ý nghĩa giáo dục rất sâu sắc. Khi chúng ta tạo tượng chúng ta nhất định phải đem tướng hảo nghĩa là đem quả báo tốt đẹp này hiển lộ. Người khác nhìn thấy tướng hảo của Phật họ liền nghĩ: “Ta muốn có được tướng hảo như này thì ta phải cố gắng tu nhân!”***. Tu nhân thì có được quả. Trong nhà Phật, tất cả các hình tượng đều là biểu pháp để khơi dậy, để khởi tướng hảo từ ở nơi tự tánh của

chúng ta. Ngài Lục Tổ Huệ Năng đã nói: “*Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ*”. Tự tánh của chúng ta vốn đầy đủ nhưng đang bị che lấp vậy thì chúng ta phải nhờ biểu pháp để khơi dậy. Nếu chúng ta khơi dậy được tự tánh thì chúng ta sẽ trở thành biểu pháp, thành tấm gương sống động để người khác học theo. Người thế gian sẽ sinh tâm ngưỡng mộ, kính trọng từ đó họ phát tâm học.

Hòa Thượng nói: “*Người học Phật dù là người xuất gia hay tại gia đều phải phát tâm gánh trách nhiệm hoằng pháp lợi sanh*”. Chúng ta chưa nói được những lời như các vị giảng sư thì chúng ta có thể làm ra biểu pháp cho chúng sanh. Phật tử tại gia quy y Tam Bảo, quy y Phật – Pháp – Tăng, quy y Phật là giác mà không mê, quy y pháp là chánh mà không tà, quy y tăng là tịnh mà không nhiễm. Chúng ta làm ra được biểu pháp Giác - Chánh - Tịnh chính là chúng ta đã làm ra mô phạm cho chúng sanh, chúng ta chưa cần nói gì thì người khác cũng sinh tâm ngưỡng mộ, học hỏi. Trong tất cả các ngành nghề chúng ta đều có thể làm ra biểu pháp cho chúng sanh. Chúng ta vì người khác mà lo nghĩ thì chúng ta sẽ làm Bồ Tát trong ngành nghề đó. Làm Bồ Tát rất dễ!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!